உ

சிவமயம்.

கதிரேசன் பேரில்

ஆனந்தக்களிப்பு.

மதுரை வடககாவல்கூடத்தெரு

எஸ். வேணுகோபால் நாயுடு

அவர்களால்

மதுரை ஷண்முக விலாஸம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1920

உ

சிவமயம்.

கதிரேசன் பேரில்

ஆனந்தக்களிப்பு.

காப்பு.

குரு விருத்தம்.

வெத்தி மாமயில் வேலவர் மீதினிற்
சிவத்தியானந்தச் சிந்து புகழ்ந்திட
சத்திவாலே யருள் திருமாமத
அத்திமாமுகனேங்கரன் காப்பதாம்

ஆனந்தக்களிப்பு.

தானந் தனா தந்த னானா—தந்த
தானா தனா னாதந்த னானா.

சீர்மேவுங் கதிர்காமம் வாழும்-வள்ளி
தெய்வானை மணவாளன் மீதிலென்னாளும்
பார்புகழ வேதுதி சிறக்க-எங்கள்
பாரமதை யானைமுகன் றன்னருள்பெருக்க

தானந்த நடனமயி லேறுஞ்-சுவாமி
சரஹண பவானந்தன் மீதிலருள் சேரும்
ஆனந்தக்களிப்பிதனைப் பாட-கைலை
யாலிமல ரடியைநா னனுதினந்தேட
சதுர்முகன் தேவிநயந் தரவே-யிந்தத்
தாரணியி லுகந்தகவி வாணர்ஜெயம்பெறவே
கதிர்காம மானகர் சிறப்பாம்-எங்கள்
கண்ணரரு ளால்சொன்ன ஆனந்தக்களிப்பாம்
திசைமெச்த புகழ்கொண்டு நாளும்-நல்ல
செல்வமிகு யாபார தர்மமதுவாழும்
வசியகுல நகரத்தார் தானே-வந்து
வணங்குமெங்கள் கதிரேசன் சந்நிதியில்தானே
சொன்னகவி தன்னையரங் கேற்ற-வதனில்
சொற்பிழைகள் வாராமலென்னையுமேகாத்த
நன்னய மிகுந்த தெய்வானை-யம்மன்
நற்கமல ரடியிணையை நான் துதிப்பேனே
அருமறைகள் புகழ்துதிகள் பூணும்-வள்ளி
யம்மையென் கவிதனக் கருள்தரவும்வேணும்
குருமுனியைப் பணிந்துகவி கூற-அதற்கு
குறைகளொன்றும் வாராமல் சபையிலறங்கேற்ற
சீதையால் ராமனு முன்னாலே-வந்து
தெர்ப சயணஞ்செய்த திருப்புல்லாணியிலே
நாதனருள் கங்கைகுல சீலன்-தங்கம்
ராமசாமி சொன்ன கவிக்குகந்த வேலன்
எச்சரிக்கை யென்றிடும்பன் கூற-வந்து
இருபுறமுங் காவடிகள் நின்று விளையாட
பச்சைமயி லேறியருள் சீலன்-நித்தியம்
பக்ஷம்வைத் தென்கலி யகற்றும் வடிவேலன்
தென்கதிர் மானகர் விளங்க வந்த
தேவாதி தேவர் ஜெயம் கூறியே முலங்க
அன்பான சன்னதி யிலங்க-கதிரை
ஆறுமுக வேலருட மாபதி துலங்க

முன்னாலே கோபுரமுகப்பும்-எங்கள்
முருகேசன் கோவில்முழுச் செப்பால் வகுப்பும்
அன்னமெனும் தெய்வானை மாடம்-வள்ளியம்மை
யவள்பந் தடித்துவிளை யாடுங் கூடம்
மூதண்ட யோகபதி யேறும்-கதிரை
முத்துலிங்க சுவாமியுட சன்னதியைப்பாரும்
நாதமொடு கீதமு முலங்க வசிய
நகரத்தார் கட்டி வைத்த சத்திரம் விலங்க
காணிக்கை கொண்டு வெகுகோடி-ஜனங்கள்
கதிரேசன் சன்னதிக்கி வருவார்கள் தேடி
மாணிக்க கெங்கை நீராட-இங்கே
மாதவரும் மனிதர்களும் வந்துநிதங்கூட
பொன்னலங்கார நகர் வாசம்-எங்கும
புகழ் பெற்ற நவரத்தினமே விளையுந் தேசம்
சொர்னமிகு கதிரைவள மெத்த-தோழி
சொல்லுகிறேன் நாட்டுவளம்வானுலகுதித்த
இந்திரனுட யேவலதினாலே-வந்த
ஏழுமேகமு மொன்று கூடியே மேலே
சந்திரனென வாகவுமே வோங்கி-சத்த
சாகரமதில்த்தாவி தண்ணீரைவாங்கி
மாலென விசும்பிடை படர்ந்து-முகில்கள்
மண்டியே கெற்சித்து மின்னலுமடர்ந்து
நாலுதிசை நாடியே தெளிந்து-கதிரை
நகர்பூமி யெங்குமழை மாரிகள் பொழிந்து
ஏரிகுளம் வாவிகள் நிறைந்து-வயல்க
ளெங்கெங்கு மேகன்னல் சென்னலும் வளர்ந்து
வீரியமிகுந்தகமு கத்தின்-நல்ல
வெண்கமுகு சோலைமலை மேலெங்குந்தோண
தனியே பழுத்துதிருவாவும்-அதனில்
தாவியொரு கொம்போடே கொக்குகளுமேவும்
இனியமலர் வாசனைகள் தேடும்-விருவிறென்
றிருபத்து நாலுகால் வண்டினங் கூடும்

நாகமது நாகமதிலேறும்-துய்ய
நாகமே புனைந்தசில மாதரையும் பாரும்

நாகமலர் சோகுமலர் முல்லை-யிந்த
நாட்டினிலே கலைபகடுக் கொருகொம்புமில்லை

முல்லையிரு வாட்சிகளெடுத்து-அந்த
முல்லையிலே யிதழில்லாமடவார்தொடுத்து

வல்லவினை தீரவெனத்தேடி-மாது
வள்ளிதெய்வானைக் கிடுவார்கள்கோடி

சதுர்மறையும் புகழ்தேவரிங்கே-வந்து
தனவாசஞ் செய்கதிரை மாணிக்க கெங்கை

இதிலே நீராடுவது சித்தி-ஜென்மம்
ஈடேருஞ் சாயுச்சிய பதவியிலேமுத்தி

கோலமா மலையழகைப்பாரும்-கதிரை
குமரேச னருளாலே வல்வினைகள் தீரும்

மூலக்கணபதிக்கிளைய வாகன்-கதிரை
மூத்துலிங்கேசருக் கருள்செய்தயோகன்

மாமேவும் புலிபுகழுந் தேட்டான்-கதிரை
மகிமைகளைச் சேடனு லளவிடமாட்டான்

பூமேவுங்குழல் வள்ளி நேயன்-சுவாமி
புண்ணியன் தேவருக்கும் மணிதருக்குமநாயன்

பச்சைமால்தனக்கு மருகோனே-சுவாமி
பழனிமலைமீதினிலே மேவு முருகோனே

வச்சிராயுதன் தம்பி மருகா உந்தன்
மலரடி யெனக்கு நிதந் தாவே ணுமுருகா

நவவீரர் துணையான குகனே-நம்பி
நாராயணன்றங்கை யபிராமி மகனே

நவமணியணிந்த வொளிமுவா-நின்று
நடனமிடு மயிலேறி யெனைவந்துகாவா

கனககுண்டலமிட்ட நீகா-சுவாமி
கார்த்திகேயாலட்சம் படைவீரர்தானே

தனமேருபாக்கியமருள் வேலா-எங்கும்
சர்வபரிபூரணு னந்தசிவபாலா

ஓராறுமங்கையர்கள் சேயன்-பவனி
ஒய்யாரமாகமயில் மீதுலவு தூயன்
ஈராறுபன்னிருகை யாண்டி-புவன
மெங்கெங்குமேதுதி மிகுந்தமெய்யாண்டி
ஆண்டிபொன்னாண்டி சிவனாண்டி-பழனி
யாண்டிமலையாண்டி சிலையாண்டியிவனாண்டி
ஆண்டிமகனாண்டியிவனாண்டி-நதிகள்
அழகான சாமிமலை திருப்பரங்குன்றாண்டி
சிக்கல் புரவச்சேரி யாண்டி-சுவாமி
திருச்செந்தூரெட்டிக்குடி குன்றைக்குடியாண்டி
மிக்கதிருவேரகத்தாண்டி-கதிரை
மேவிவளர்வேல்முருக னாறுமுகத்தாண்டி
சோலைமலைகழுகுமலையாண்டி-நல்ல
தோகைமலை விராலிமலை சென்னிமலையாண்டி
வாலையருள் பெற்றவடி வேலா-முனிவர்
மாதவர்க்கேயெந்த நாளுமனுகூலா
விடவரவுபடமும்விசை கெடவுப்-படியே
வடவரைகள் கிடுகிடென கெஜமுமசைபடமும்
கடல்சுவரகதிர்மதி கலங்க-தாவி
கனவேகமாகவரு மயில்மீதிலங்க
மேலாகி விளையாடுமெய்யா-வெற்றி
காலாயுதத்தையு மெடுத்த முருகய்யா
சாலோகசாமீபமென்னும்-சுவாமி
சாரூபசாயுச்சிய பதவியிலே முன்னும்
ஆகவே நின்றபற நாதா-என்னை
ஆதரித்தாளவா வேணுங்குருநாதா
தாகமாயிருக்கு துணைக்கான-வந்த
சுவாமிவருவாயெனது கண்ணெதிரேதோண
அபகராவேலனே நமாவோம்-சுவாமி
ஆறுமுகமாய்வந்த வடிவேநமாவோம்
அரகராமுருகா நமாவோம்-வாலை
யம்பிகைபாராசத்திமைந்தா நமாவோம்

அரகராகுகனே நமாவோம்-சுவாமி
அன்பருக்கன்பான பொருளே நமாவோம்
அரகராதேவா நமாவோம்-சுவாமி
அகிலபுவனத்திலும் நிறைந்தாய் நமாவோம்
மயிலேறுமொயிலா நமாவோம்-பொதிகை
மலைமேவுந் தமிழ்முனிவன் குருவே நமாவோம்
மயிலேறும் கந்தா நமாவோம்-வட்ட
வடவாலில் மேவுமால் மருகா நமாவோம்
மயிலேறும்நாதா நமாவோம்-சுவாமி
மலைமேவும்பாமனுட குருவே நமாவோம்
மயிலேறுகின்றாய் நமாவோம்-தங்க
வடிவானவேலது வுகந்தாய் நமாவோம்
திரிபுரபவாவா நமாவோம்-வாலை
சேயனே திகழொளி பவாவா நமாவோம்
பரிபுரிபவாவா நமாவோம்-வள்ளி
பாகனே பவெழி பவாவா நமாவோம்
சரஹணபவாவா நமாவோம்-கந்த
சுவாமியேசபலொழி பவாவா நமாவோம்
தருமதுரையே நீரு மென்னை-நல்ல
தருணமிதுகாணிந்த வேலையிலேயென்னை
காவாவுன்னீரடிகள் தன்னை-நான்
கண்டெனதுகலிதீர வந்துமென்முன்னை
வாவென்று சொல்லமன மிலையோ-உமக்கு
வள்ளிதெய்வானைவிடை தந்தனுப்பவிலையோ
தஞ்சமென்றேனே யுனக்கு-எனது
சஞ்சலமெனுஞ்கலியைத் தீர்ப்பாயெனக்கு
அஞ்சறிவுமானதா யகனே-சுவாமி
அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்ட நாயகனே
உன்கிருபை தந்துமே கண்பாரும்-இந்த
உலகமுழுதாள்பவனே யென்கலியைத்தீரும்
அன்புபெரும்வானராஜன் பேரா-சுவாமி
அடியனுன்னடியிணையைக் காண நீரா

வாவாயென்றேவா நீயென்றே-சுவாமி
    வடிவேலாவாவெனத் தொழுதுநின்றே
எவன்றேடினாலுந் தேடட்டும்-நமக்
    கென் சொல்லிக் கவிபாடினாலும் பாடட்டும்
நமக்கென்ன வென்றிருக்கிறீரோ-சுவாமி
    ஞாயமோ நானுமுறையிட்டதறியீரோ
உமக்குமனதிரங்காததேது-எங்க
    ளுத்தமி துரந்தரியின் பாலாயிப்போது
ஐயா நீ கிருபைசெய்ததாலே-இந்த
    அகிலாண்டகோடிபூ மண்டலத்தின்மேலே
மெய்யான சரிதையிலனேகர்-அதற்க்கு
    மேலானகிரியையி லிருப்பவரனேகர்
தவயோகக்காரர்வெகு வெள்ளம் அங்கு
    தங்கியேயிருப்பவர்களோமகாவெள்ளம்
அவர்களைப்போல் நான்பிறந்ததிலையோ
    காளாகவெனக்குவிதிவயனெழுதவிலையோ
அன்னையவளின்றெடுத்த கெதியோ-யெனக்கு
    ஆதியிலே முன்னவர்கள் செய்துவந்த சதியோ
என்னகுறை யிருந்தாலுந் தீர்த்து உந்தன்
    இணையடிக்கியாளாக வென்னையுமே சேர்த்து
ஆளாக்கியாளலாகாதோ எந்த
    னகந்தனிலே நீயிருந்து வாழலாகாதோ
பாழான மனங்குவியு திலையே:என்ன
    பாவமோ வதிலிருக்கும் பிசகு தெரியலையே
வஞ்சகமில்லாமலே கண்பாரு முடிவில்
    மறலியுட தூதரென்னை வருத்தாமல் காரும்
அஞ்சுதலையாருளுந் துணையே உமக்கு
    அஞ்சுதலையாய்வேத னிருந்ததுவுஞ் சரியே
ஆறுதனைக்கண்டண்டரய்யாபின்பு
    ஆறுதலையாய்ப்பதியை யாண்டாரேமெய்யா
ஆறுபடை வீட்டுக் கதிகாரா வந்த
    அசுரருடனஞ்சாத போர்புரியும் வீரா

சத்தியுமை பாலகனே உந்தன்
தாசனுக்குதாசனெனைக் காற்பதற்கேமி
சுத்த பரிபூரண வுன்னை ஓதி
துதிக்குமடியார்க்குமடி யாகவருளென்னை
பொய்யாத வாழ்வருள வேலா கந்தை
ஐயாவே யெனையாளுந் தேவாதிதேவா
ஒய்யாரமான முருகோனே வந்த
உற்பவ மெனுந்துதியை செப்புவேனனே
உரமான வசுரிடராலே தேவ
ரோடிமுறை யிட்டாரே கைலைமலைமேலே
அரனசுரர் மேல்க்கோபமாகி கைலை
யாளிவிழி தனிலேயொரு பொறிசிதறியே
சரஹணப்பொய்கயி லமர்ந்து அதுவுஞ்
சந்திரரோ தயம் போலே பாலனென வந்து
உருவாகி மலர்மீதி லானர் எங்கள்
ஓம்நமசி வாயரெனும் பரமனருள் மகனர்
அப்பவே சென்னியோ ராருய் மெத்த
வழகான செந்திரு புயங்களீராருய்
உற்பவ மானமணி ரண்டு விழிகள்
ஒளிவாகி வோராறு பெண்கள் பாலுண்டு
அயனையும் சிறையினில் விடுத்தான் கந்த
னரனுக்கு வுபதேசஞ் சொல்லியே கொடுத்தான்
கயமுகா சூரன் முதலோரை கந்தன்
கைவேலி னலவர்கள் கருவருத்தாரே
தங்கவடி வேலலங்காரன் மாதா
தையல் தெய்வானை மணமேவுசிங்காரன்
தென்கதிரை மானகரிலங்கும் சுவாமி
சிங்காரமா யுனது வருள் கிருபை பொங்கும்
சித்தமு மகிழ்ந்துவரும் லோலன்வள்ளி
தெய்வானைக்கிணையான சித்ரமயில் வேலன்
சத்திவேலாயுதமு முடையான் பூண்ட
தண்டைகள் கலீரெனவே வந்தருளும்நடையான்

கடகமெனு மானதிங்களிலே எங்கள்
கதிரேசன் திருவிழா பவனிவருகையிலே
கடல்போலே பேரிகை முழங்க விருது
கட்டிய மிருபுறமு மருகேதயங்க
செங்காவிப் பட்டாலே கோடி கொடிகள்
ஜெண்டாவு மாலவட்டக் குடைகள் பலகோடி
மங்காதசாமரைகள் கோடி வீசி
வருவார்கள் நடனமிடு மடமாதர் கோடி.
சேர்க்கையாய் முரசுசங் கூதநல்ல
செந்தி வளர்ப்பவர்கள் நான்மறையோத
பார்க்க வெகு மாமுனிவர் வரவே கவிகள்
பாடியே வரகரா வென்று புகற்பெறவே
ஆணிப்பொன் மாலைகளிலங்க மொய்த்த
அழகான வாலாத்தி தீபமே துலங்க
மாணிக்கப் பேழையி லுகந்தார் கந்தன்
மதயானை மேலேறி யேபனி வந்தார்
மதகரியோ வருகிறதைப்பாரும் சுவாமி
மாணிக்கப் பேழையி லுகந்ததையும் பாரும்
கதிர்காம திருவிழா நேத்தி எங்கள்
கந்தனு முகந்ததிரு வாபாணஞ் சாத்தி
கரியலவு வனமுடு சென்று சொல்லக்
கதிர்கா ம் போய்வந்து நீறுப்பென்று
சரியான பௌரணையை நாடி கந்த
சாமிசங் கீதபரி வாரமுடன் கூடி
வாரிபோல் பெருகி நீரோடி வார
மாணிக்க கெங்கையிலே வந்து நீராடி
கூரான வடிவேல்சுமந்து எங்கள்
குமரேசன் வள்ளிதனை நாடியேயுகந்து
புள்ளிமயில் வேலர்விரைவாக சென்று
பூவையெனுங் குறமாது கோவிலுக்குள்ளேக
வள்ளியம்மை சுவாமிதனைக் கண்டு வாரு
மணவாளரென் றடி பணிந்தன்பு கொண்டு

சித்ரமணி மலராணையில்த் தாவி நல்ல
செங்கமலக் காத்தா லணைத்திவர்கள்மேவி
கொத்துமுத்துநத்துவளை திருத்தி இவர்கள்
குளிர்ந்தகம கமெனமலர் வாசனைகள்பொருத்தி
இங்கிர்த மணுளகுண நீதா யெனக்கு
இனியசுகபோகமத லீலர்விநோதா
எங்கள்குலம் விளங்கவந்த நேசா சுவாமி
யெனக்கிங்கி யிதுசமயம் வந்தவிசுவாசா
அத்தைபெற்ற முத்தேயெங் கோனே யென்ற
ஆரணங்கை யுபசரித்து தேனேயம்மானே
முத்திரையிட்டிலங்கு கொங்கையாளே வள்ளி
மோகனமேயென்றந்த வேலவர்கையாலே
கலந்தணைந்த சுகந்த மணவாசன் எங்கள்
கட்டழகிவள்ளிதனை பார்த்துமதபோஜன்
சலதாத்தை பழித்தகுழ லாளே இந்திர
தனுவோவென் றதிசயிக்கும் புருவநுதலாளே
எந்தனுக் கிசைந்த மனையாளே வள்ளி
இந்திரன்மகள் தெய்வானைக் குகந்ததுணையாளே
வந்துவெகுநேர மாகுதடி யெந்தன்
மாதுதெய்வானையெனைத் தேடுவாள் நாடி
போய்வாரேன்விடைதாடி யென்ன வள்ளி
பூவையவள் கேட்டெந்தன் சாமிநீர் சொன்ன
வாய்ச்சம்பிர தாயம்வெகு வீச்சு நான்
போய்வாரமென்றுசொன்னவகைதானென்னபேச்சு
அங்கேபோய் செலுத்துமதிகாரம் யெந்த
னரண்மனையி லிருந்தாக்கால் நடக்காதோவீரம்
இங்கிரண்டு நாளிருந்துபோனால் சுவாமி
என்னகுறை வாகிவிடுங் காணுமுமக்கதனால்
என்மனையி லிருக்கையிலே யவளேன் உம்மை
யேன்தேடவேண்டியதுதாளேன்
உண்மையெனக் கின்னதென்று தானே சுவாமி
உரையுமென வேலவரும் வள்ளி யென்மானே

இங்கேவந்து நானிருப்பதாலே யென்னை
    யெங்கேயோ வென்றுதெய் வானையொருக்காலே
மங்கையருந் தேடுவா ளின்று யெனக்கு
    வள்ளிநீ விடைதாடிபோய்வாறேனென்று
இவர்கூற வள்ளிமின்னுளே சுவாமி
    யின்றிரவு யிங்கிருந்து போகலாம்நாளை
அவசர முமக்கென்னயங்கே சுவாமி
    ஆனாலு நீர்போக சம்மதியே னிங்கே
கூடாது உம்மைவிட மாட்டேன் மூத்த
    குடியாளுக்கஞ்சி நான் பயப்படவுமாட்டேன்
தேடியிங்கே தெய்வானை வரட்டும் யென்றும்
    செப்புவதும் யொப்பினையும் வள்ளிகை நீட்டும்
பார்த்ததேதடி வள்ளிமானே சற்றும்
    பாராம லிம்மொழிக ளேன்சொல்லுவானே
ஆத்திர முனக்கென்ன போடி தெய்வ
    யானைக்கு நிகராவரோ பெண்கள்கோடி
சொந்தமாய் கிருபைபாராட்டி அந்த
    தோகையரைப் பருவமதில் நான்மாலைசூட்டி
வந்தபடியாலவ ளுனக்கு முந்தி
    வந்தவளுமானதால் நானுமவளுக்கு
அடக்கமாயிருப்பதுவே சிலாக்கியம் வள்ளி
    ஆனாலுமில்லறத்துக்கதுதானே யோக்கியம்
மடக்கொடி தெய்வானையவ ளிங்கே நானும்
    வந்தவகைதெரியாது தேடுவாளங்கே
போகவிடைதாவென வதட்ட யெங்கள்
    பூவையெனுங்குறமாதுக் கதிகோபமூட்ட
மாகனகமேடையி லிலங்கும் உமது
    மனையாட்டிமூத்தகுடி யாளெனவிளங்கும்
தெய்வானைசொந்தமாய் போச்சோ நானுந்
    திருட்டுத்தனமாய்வந்த கள்ளிபோலாச்சோ
கைமாயஞ்செய்தோமோ நாங்கள் ஒருவர்
    காணாதேமாலையிட்டு வந்தோரோவுங்கள்

சாதியாரேசுவாரோகாண் நீருந்
தலைமறையயென்மனைக்கி வருவானேயேன்காண்
ஆதியிலேயென்னையு நினைத்து வந்த
தறியானோதெய்வானை யும்மையுமழைத்து
கூட்டிவந்த நாரதரைக்கேளும் வனத்தில்
குளத்தருகே லேயிருந்த காடிபுலிவாழும்
காட்டினிலுமக்குதவி செய்தார் வுங்களண்ணன்
கணபதியைக்கேட்டாலுஞ்சத்தியமாய்சொல்வார்
சிவதலங்கள் செயசபைமுன்னாலே வைத்து
தெய்வானை யெத்தாலி கட்டினதினாலே
அயன்மாத்திரஞ் சொந்தக் கிளையோ சுவாமி
ஆனாலும் நான்கிழக்கு முகமிருக்கவில்லையோ
வள்ளியிவைசொல்லவே இசைத்து செனனல்
வளமானதென்கதிரை வேலனும்நகைத்து
கள்ளிபோல்வீணிரையாதே பொல்லாக்
கசடானகுறவருட சாதியொளியாதே
இரண்டுசமு சாரமாகாது யென்று
நீணிலத்திற் சொல்லுவது சரியானதோது
ண்டர்குல மானேயுனை நாடிவந்த
மணவாளனுக் கெதிர்கள் பேசலாமோடி
லுநான்போய்வாரே னென்று சொன்ன
நினவறிந்து வள்ளியவள் சிறியெதிர்நின்று
லபழுமக்கென்ன காணும் எனக்கு
வகைசொல்லி யப்பாலே நீர்போகவேணும்
ரசமர்த்தைப்பாருமினி யென்றே வள்ளி
இடைதனிலேசேலையை யிருக்கியெதிர்கொண்டே
ாபுறநெருங்குவது கண்டார் வள்ளி
அப்பாலே நில்லென்று சொல்லுகிறேனென்றார்
சால்லுகிற சமாச்சார மென்ன உமது
தொழிலை நான் னெடுகிலு மறிந்துமினியென்ன
லதினி மேற்கொண்டுபார்ப்போம் உமது
ஞாயமதைத்தேவ சபையிலே சொல்லி கேழ்ப்போம்

தேவசபை யிலேசொல்லிப்பாரு அவற்கு
    தெரியுபடி தினைப்புனத்தில் நீயிருந்தசிறு
ஒலியமே என்னுறாக்கேட்க யெழுதும்
    உடன்படிக்கைமுடியுண்டோகொண்டாடிப்பார்க்க
உடன்படிக்கை முறியெழுதி தாறேன் வள்ளி
    யுனக்கேவல் செய்வதற்கு உன்பிறகேவாறேன்
கடக்கவெனைத் தள்ளாதேமானே யென்று
    கட்டிமுத்த மிட்டது கசப்பேறுவானே
தனியேவனத்தி லிருபேருங் கூடுஞ்
    சையோகவேளையிலே பார்த்தென்னை நீரும்
இனியசெந்தேனோ கற்கண்டோ உந்த
    னிதழென்றுசொன்னதுவு மில்லையோவுண்டோ
முன்னிருந்தயிலிப்பென்ன போச்சோ யிப்போ
    மூத்தகுடியாளுமக்குச் சக்கரைபோலாச்சோ
என்னை நீர் வசைசொல்வதேனோ சுவாமி
    யென்குலத்தை நீரிகழ்ந்து பேசுவதுமேனோ
தந்தையுங்கள் தேட்டையெடுத்தாரோ யெங்கள்
    சாதியார்வந்துநிதந் தின்றுகெடுத்தாரோ
எந்தனுற்குறைகளேதுண்டோ சுவாமி
    இழுக்கெந்தசாதியிலு மில்லாமலுண்டோ
மங்களகல்யாணமதில் நல்லாள் அந்த
    மணவறையி லென்தகப்பனிட்ட நகையல்லால்
உங்களிடம்வந்தநாட் கொண்டோ யெனக்கு
    ருத்திராட்சவடத்துக்கொருநவமணியுமுண்டோ
மாநிலை யுரைக்கமுத்தையன் வள்ளி
    மங்கைதனைப்பார்த்தேது சொல்வார் மெய்யன்
ஏதடி நீபேச்சதிகங் கொண்டாய்வள்ளி
    யென்னுடையசாதியி லிழுக்கென்னகண்டாய்
குபேரன்மகள்போல பேசாதே யொப்பன் [தே
    கொடுத்துவிட்ட வரிசைகளை வெளியேசொல்லா
சபையார்களெல்லவறியாரோ யிந்த
    தாரணியிலுள்ளவர்க ளெவருமறியாரோ

உடுத்திவந்த துணிக்கி வேறுண்டோ களிப்பு
ஊறியபித்தளை யோலேக்கி வேறுண்டோ
தொடுத்திருந்தகருமணியோடே யென்னை
துடர்ந்துவரும்போ துனக் கேதுபட்டாடை
வண்ணார்கள் வெளுக்காத கலையுஞ் சுத்த
வாணியர்கள் யெண்ணெயிட் டறியாததலையும்
புண்ணுக்குபோலிருக்கு மேலுக்காட்டில்
புாண்டிசெடிமுள்ளிமுத்து சாண்டிடவிட்டாலும்
எப்போ தங்காய்கிழங்கை தின்று தீயும்
இருந்தகெதிதெரியாதேவரும்போதென்பின்னும்
அப்பவேநானழைத்திடத்தந்து நல்ல
வாபரணமானதையு மழகாயணிந்து
செம்பவள மாளிகையமைத்து உனக்கு
செங்கமலத்தா திகளை யேவல்தேமித்து
தம்பிதான்செய்ததை மறந்து வள்ளி
நாயகமேபேசுவது மென்னடியிகழ்ந்து
மாதேநீபதராதேவடி யெந்தன்
மனமுழுதுமறியாமல் சொல்லாதேபோடி
கோதையேயிதுவென்னமூர்க்கம் உங்கள்
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் குறவருடமார்க்கம்
சாராயங்கள்ளுகள் குடித்து குறவர்
சத்திக்குசந்தியா சண்டைகள் பிடித்து
பூாயம்தெரியாமற்கத்தி கண்ட
பூனைகளையொரவாா முசலென்று குத்தி
தின்பதுவுமுண்டதிகமாக குறவர்
சேரியிலே நீபழகி வந்தவைபோக
செம்பவளவுாயாலே யென்று சுவாமி
செப்பவேவள்ளியவள் வெஞ்சினங்கொண்டு
விண்ணாணம்பேசுவது சீரோசுடலே
மீதிலெலும்பான துவை தின்றதுமாரே
கண்ணப்பனெச்சிலை திங்கலேயோ சிவனுங்
கரிக்காகப்பாலகனைக் கொன்றதுமிலேயோ

புத்தியுமக்கில்லாதேபோமோ கெட்ட
    புனக்குறவர் பெண்ணை நீர் சம்மதிக்கலாமோ
யெத்திசையும்புகழ்பெற்றநாதா வென்று
    யிவள்சொல்லும் வசைகண்டு கூறுவார்தோதா
அடந்தேருவார்குடிமெமிருந்தால் குறவர்
    அவர்தனக்கே சிலவுக்கில்லாதிருந்தால்
கடன்வாங்குவார்சம்மதித்து தாலி
    கட்டியபெண்டுகளை யீடாகவைத்து
குடுத்துவிட்டபணத்துக்கீடாக வைத்த
    குறத்திகளைப்பணங்கொடுத்த குறவன்வெகுவாக
அடுத்தவளையனுதினமுங்கூடி யிவர்கள்
    அஞ்சாறுபிள்ளைகளைப் பெற்றபின்தேடி
பணங்கொடுத்துத் திருப்புகிறபோது பெற்ற
    பாலரையுங்கூடவே கூட்டியவள்மாது
குணமாகமுன் யீடுவைத்த பழைய
    குறவனுடன்போவதுங்கள் சாதியிலேமெத்த
இதுபுதுமையிவ்வுலகிலுண்டோ வள்ளி
    யேந்திழையேயிதைவிட லெச்சைவேறுண்டோ
கதிகொண்ட மயில்வாகனத்தார் இந்தக்
    கதைசொல்லவேவள்ளி யவளொதிருரைத்தால்
குறத்தியென்று யெனக்குவசைபுரியுஞ் சுவாமி
    கும்பமுனியாலுங்கள் சேதிகொஞ்சந்தெரியும்
மறந்தீரோ நீரறிந்ததிலையோ நொப்பன்
    மலைவேடன்மகளைப்போய் மாலையிட்டதிலையோ
சிந்தைமகிழ்ந்தொருபெண்ணைத் தூக்கி உங்கள்
    சிவன்தலையில்வைத்துமே சுமந்ததுக்குசாட்சி
நந்திகேசுபரர் சொல்லக்கேட்டேன் சுவாமி
    ஞாயனிசமில்லாமல் நான்சொல்லமாட்டேன்
ஆட்டுக்கால்லதுதனை யெடுத்தார் உங்க
    ளப்பனென்றவனிமுழு தெங்கும்பழித்தார்
கேட்டுப்பாருமதுதாய் ஐயோ ஒற்றை
    மாட்டுகாரனை வைத்திருந்ததுவும் பொய்யோ

கண்ணாயிரங்கொண்ட நேத்திரொமான்
பெண்ணாசை கொண்டல்லவோ வந்தவடி[illegible]

பெண்ணொருவர் கொடுக்காதகெதிஞல் ரொண்ண[illegible]
பெருவயறு கொண்டுவழிக் கரையிலிருந்த திரு[illegible]

அண்ணனுமே மத்தளம் கொண்ட சொந்த
அருமைமருமகனின்று கைதாளந் தட்ட

விண்ணவர்கள் கூடியே நகைக்கவந்த
வேதியரும் மாதவருங் கண்டுபிர்மிக்க

தேவடியாள் போலுமது அன்னைகூடுந்
தேவசபையிலே நின்று ஆடலையேமுன்னை

பாவலருள்க் கருள்புரியுஞ்சிலாயிதையும்
பார்த்தவர்கள் சிரியர்ரோ தங்கவடிவேலா

பத்மாசூரனுக்கு மிகப்பயந்து உங்கள்
பரபசிவனோடலையோ காட்டுவழி நுலைந்து

கைப்பொருளு மில்லாமல் தேகியென்று
கைப்பிச்சை வாங்கலையோ பரமசிவயோகி

கும்பமுனிக்கருள்புரிந்தாரே யென்று
கூவியே வள்ளிசொல்லு மொழிகளறிந்தாரே

தென்பாக யென்மோகவள்ளி யிந்த
சீமையிலே திருடிவரும் குறவர்கள்குலகள்ளி

குதிகொண்ட வனக்குறவர் சாதி வகையை
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் கேளுமவர் சேதி

சதிர்பெருகுந் திருவிழாக் கடையில் ஜனங்கள்
சந்தடிகளாகவே சயனிக்குமிடையில்

கூசாமல் கூடவே படுத்து தூக்கம்
குலையாமல் பணிதிகளைக்கழற்றியே யெடுத்து

பேசாமலோடுவதுகண்டு குறத்தி
பெரியதனக்காரகளுமே பிடித்துக்கொண்டு

வம்பிலே தலைமயிரைககட்டி குறத்தி
மார்பிலே போடுவார் சொல்லென்று கிட்டி

செம்பானி கொண்டுமேயிருத்தி அவர்கள்
சேலையயுரிந்துசின மாகவே நிறுத்தி

அடிதண்ட மாகவேயடிப்பார் குறவர்
அப்பவுமெடுக்கவிலை யென்றுமே துடிப்பார்
தடியடிக்கி யசையாத சாதி குறவர்
சங்கைகெட்டு நிற்பார்கள் தெரியுமவர் சேதி

என்றிவ ருரைக்கவுமே மாது சுவாமிக்
கெதிராக நின்றேது சொல்வாளப்போது
தொண்டர்தொழுகின்றமயிலேறுஞ் சுவாமி
சொல்லுவேனுங்கள்குல வளமைகளைப்பாரும்

அடையாளஞ் சொல்லுகிறேன்கேளும் நல்ல
ஆவினங்கள் கூடிவரு மாயர்பாடி வாழும்
இடையருட வளவிலென்னாளும் உறியி
லிருந்தவெண்ணை திருடினதையாரென்றுகேளும்

அன்றுடனசோதையறிந்து வந்து
ஆவினங்கள் கட்டுகின்ற கயறால்வரிந்து
ஒன்றாக மாதரொரு பக்கம் கூடி
உரலோடே கட்டினதைச் சொன்னாலும்

கட்டுண்டதும் ரோஷமலையோ பெண்கள்
கட்டியசேலைகளைக் களவாண்டதிலையோ
வெட்டிய சமர்க்களத்திலேரும் கிருஷ்ணன்
விஜயனுட குதிரைகளை மேய்க்கலையோ பாரும்

ஊத்துகிற கஞ்சிகளையேத்தார் கிருஷ்ணன்
ஊர்க்காலிமாட்டையெல்லாங் கட்டியங்கே மேய்த் [தார்
கூத்திகளுண்டின்னம்ரெம்ப சொல்லக்
கூசுதேயென்மனமு மென்றிவளியம்ப

கேட்டபடி வேலவர்கை நீட்டி வள்ளி
கேளடியுங்களுட வீடுமலை நாட்டில்
நீட்டியிருகால்களை நிறுத்தி அதனில்
நெட்டுமுட்டாகவளை கூட்டியே பொருத்தி

நத்திய கயற்றால் வரிச்சு மழைக்கு
நனையாமல் மூங்கிலிலையால்மேய்ந்தகுச்சு
சுத்திவைத்த சுவரெல்லாமோட்டை யசந்து
தூங்கவும் விடாதங்கு முணுமுணுத்த மூட்டை

ஆடேறி மேயுமதில்தொல்லை வீட்டில்
அஞ்சுபேர்தனக்கதிக மிருக்கவிடமில்லை
மூடாத வாசல்களைக்கண்டு பார்த்து
மூடினாலுசரவொரு முகட்டோமுக்குமுண்டு
தேடாக பொருள்சிலவு காணும் வைத்த
தீபமுந்தெரியாது தோணாமல் தோணும்
கூடாது குறவீட்டைநம்ப சற்றே
குந்தவைக்கமுடியாது நசுநசுப்புரெம்ப
குறம்பாடிக் கஞ்சிகளைவாங்கும் உங்கள்
குறவருடபக்கியெல்லாங் கூரையிலே தூங்கும்
வரம்பேது மில்லையென்னாளும் யென்று
வடிவேலர்சோல்லவே வள்ளிமின்னாளும்
தமக்கென்று சிறுகுடிசைகட்டி குறவர்
தானிருப்பதுவேவசை யில்லாத கெட்டி
உமக்கொரு தலத்தினிலும் நாடி சுவாமி
ஒண்டயிடமில்லாமல் மலைக்குமலையோடி
கையிலரைக் காசுமேயில்லாமல் வீதி
கட்டியேகுடியிருக்க வகையுமறியாமல்
வெய்யலிலும் வேனலிலுங் காய்ந்து சுவாமி
மெத்தவுரு ஷித்தமழை பனியால் கனிந்து
இருப்பதுவைக் கண்டுமனம்வாடி உமக்கு
யிவ்வுலகிலுள்ளவர்க ளெல்லோருங்கூடி
சிறக்கவேகோவில்க ளமைத்து உமக்கு
செம்பொன்மணி யாபரணம விருதுகள் சமைத்து
வடிவேலவாவென்று யெண்ணி உமக்கு
வரிசையிட்டுவைத்தார்கள் பிரதிஷ்டை பண்ணி
அடியவர்கள் புண்ணிய மீதையா நீரும்
அழகான கோவில்களிலிருக்கிறது மெய்யா
தேருமத கரிபரியு மிரவல் உமக்கு
ஜெயமேள பேரிகையுங் கோவில்களுமிரவள்
ஏறுமயில் வாகனமு மிரவள் உமக்கு
யிட்டநவ ரத்னமணி யாபரணமிரவல்

இத்தனையு முமக்கிரவல் தானே குறவர்
இருப்பிடத்தைப் பழிக்குகிறீரெண்ணுமல்வீணை
வெற்றிவே லதுதானேசொந்தம் உமக்கு
வேறேயொரு ஆஸ்திகளின்மேலென்னதொந்தம்
மச்சமுனி மறைபொருள்களாலும் உங்கள்
வங்கிஷ வகுப்புகளை சொன்னூரேகேளும்
மச்சானே மறையோதும் வேதன் உமக்கு
வாய்த்ததொரு மாமனே அளவளந்தநாதன்
ஆத்தாளோ பாளுருப்பறச்சி அவளுக்
கருமையுள்ள தமையனையும்வளர்த்தவளுமிடைச்சி
தாத்தாவோ மீன்காரக்கரவன் உமக்கு
தளகர்த்தனுனவனும நல்லகுலமறவன்
அரனென்றுமையீன்ற தய்யா சங்க
மாண்டியல்லோ சாதியிலே சொல்வார்கள்மெய்யா
வரமுறைகளில்லாத நாட்டம் உங்கள்
வங்கிஷங்கள் தெரியாதோ பலசாதிகூட்டம்
இதற்குமுன்னே நானறிந்தாலும் உமக்கு
இசைவேனே நீர் குட்டிக் கரணம்போட்டாலும்
அதற்கென்ன செய்யலாமய்யா நாங்க
ளானுலுங்குறச்சாதி யென்பதும் பொய்யா
பண்டாரம் நானென்று கத்தி யெந்தன்
பரணைதிரேவந்தீரே யதுவென்ன புத்தி
கொண்டுகுலம் பேசுவதுபேச்சோ சுவாமி
கொய்ததினை மாவுக்கெனை கெஞ்சினதும்போச்சோ
பெருந்தெரியாமலுரு மாறிவந்து
பிசகுசெய்தமதகரியி னலேமதமீறி
பாரமதயானை வராவிட்டால் உமது
பாசாங்குக்குள்ளாக மாட்டேனில்லாவிட்டால்
வழகியிந்தாடிகுற வஞ்சி யென்று
வனவேடன் போலவந்து யென்னெதிரேகெஞ்சி
களையாகு தெனவந்து முட்டி நீரும்
காரியங்கள் கொண்டபுன் பேசுகிறீர்கெட்டி

வலியநான்வந்தேனே தொட்டு நீரும்
வஞ்சகம் பேசுகிறீ ரிதுவெனசெட்டு
சலியாமல் நீருருதிசொன்னமொழிகள்
தவறுவரோ கலிகாலமானாலுமென்ன
பொன்னடி துலங்கிய யென்மாமி பெற்ற
புண்ணியனே யனுதினமு மகலாமல்சாமி
யென்னருகி லிருமென்று கேட்டால் சுவாமி
யென்குலத்தை நீர்பழிகக யுமக்குவிளையாட்டா
வையகத்துக் கேர்க்காது யென் நீரும்
வஞ்சகமதாயிழந்து பேசுவதுதன்னே
தெய்வானையோ சொல்லிவிட்டாள் எந்த
சிறிக்கியுமக் கிவ்வளவு சூதுசொல்லி தொட்டாள்
எப்படியோ நானறியவில்லே லோக
மெங்கும் நீர் போகாத விடமொன்றுமில்லே
இப்படியு மருந்திட்டதாரு உமக்கு
யேலாதோ சொல்லவந்த மங்கையர்கள்பெரு
வருந்திவிருந் தளித்தவளேச் சொல்லும் அவளை
மயிர்பிடித்துக்கொண்டாறேன்சற்றேயிங்கே நில்லும்
மருந்திடு மயக்கமில்லா விட்டால் எனக்கு
பதில்செரல்ல மாட்டீரோ நானெதுவுங்கேட்டால்
முருக்குவளே தாதிகளேவாடி நம்ம
முத்துலிங்க சுவாமியை நீ கூட்டிவா போடி
கருதுமருந் திடுபிசகுதோணும் எந்தன்
கணவனெனுங் கந்தருக்கு கைபார்க்கவேணும்
பின்னுமே யென்றிவளுங் சொல்ல யெங்கள்
வேலரிது புதுமையெனக் கேட்டவருமெள்ள
யென்னடிவீண் யோசனைகள் கொண்டாய் நானும்
யெவள்வீட்டி லேயிருந் தண்ணதை நீ கண்டாய்
என் னுடைய சொல்வுருதி மீறி நீயும்
எதிர்பேசி னதினுலே யுன்னே நான் சீறி
சொன்னவசை யல்லாது கண்ணே சும்மா
தோகையே நானுமுனே பேசுவேனே பெண்ணே

மயங்காதே நீ வள்ளி மாதே உந்தன்
மனமறிய நான்சொன்ன நல்லாலிப்போதே
ஜெயமாக நான்போயி வருவேன் வள்ளி
தினமுமுனைப்பிரியாமல் தெரிசனமுந் தருவேன்
உந்தனைவிட்டகல்வேனோ மானே யென்று
யுபசாரஞ் செய்தங்கிருக்கையிலே தானே
கந்தனை கோவிலுக்குள்தேடி அங்கே
காணாமல் தெய்வானை யம்மன் மனம்வாடி
மங்கையரே சுந்தரபிரதாசன அந்த
மாணிக்ககெங்கைக்குபோனானாமுருகேசன்
யெங்கேயென வேலவரைத்தேடி நீங்க
ளிது நிமிஷம் வரவேணுமென்றிடவேயோடி
தாதியர்களெல்லோருஞ் சென்று யெங்கள்
சண்முகவேலாயுதனைத் தேடினாரென்று
ஆதிசிவ மாணிக்க கெங்கை தீர்த்த
மாடவந்தவேலவரைக் கண்டீர்களோ
பாதிபிறை நுதலகிளாளே அவன்தன்
பார்த்தாலைக்காணோமென்று தேடுவதினாலே
கதித்த புகழ்கொண்ட முனிவோரே யெங்கள்
கந்தனையுங் கண்டதுண்டோ சொல்லுவீர் சீரே
கணிக்கை கொண்டு வந்தோரே எங்கள்
கட்டழகி தெய்[illegible]னை மணவாளனாரே
மாணிக்கைகெங்[illegible]க நீராட யிங்கு
வந்தவரைக்காணீர்களோ யினியெங்கேதேட
பாங்கியர்கள் நதியெங்குந்தேட கோவில்
பணிவிடைக்காரர்தெரு வீதிவழி நாட
ஏங்கியர்கள் தேடுவதுகண்டு சுவாமி
யெங்கோனுஞ் சிந்தையிலறிந்தன்புகொண்டு
நினைவில் மறக்கா தெய்வானை யிந்த
நிமிஷமே கூட்டிவா வென்றேவுஞ்சேனை
எனையழைக்க வேணுமென்றுதேடி வாரார்
எந்திழையே நான்போயி வரவும் விடைதாடி

தாடியென்று சொல்லவே திகைத்து வள்ளி
 தையலருஞ்சுவாமி தனைப்பார்த்துமே நகைத்து
தேடிவந்தபேர்களை நானடிப்பேன் அந்த
 தெய்வானைவந்தாலுமே சண்டைபிடிப்பேன்
என்னுடையகணவனையுந்தேட அவளுக்
 கென்னவதிகாரம் விடை கேழ்க்குறிரோட
மன்னவாயிதுவென்ன வென்றே சொன்ன
 வள்ளிதணையுபசாரஞ் செய்தருகில் நின்றே
யெனக்குறிய மானே நீகோபம் இப்போ
 யென்பேரில் வைக்காதே வீண் மனஸ்தாபம்
உனக்குநான் பிசகுசெய்வேனோ பெண்ணே
 யோசனைகள் செய்யாதே நான்மறப்பேனோ
போய்வாரேன் வள்ளி தயவாக யெனக்கு
 புகழ்ந்து விடைதாடி தெய்வானையிடமேக
வாய்திறந்து சொல்லுமன மகிழ்ந்து யென்று
 வடிவேலர்கேழ்க்கவேவள்ளியுமுகந்து
மறைபுகழு கின்றவடிவேலா சுவாமி
 மனவருத்தமில்லாமல் போய்வாருஞ்சீலா
இறையவருக் குகந்தமகனுரே யென்று
 யிவள் சொல்லவேலர்வழி கூடி நடந்தாரே
சித்திர வடிவேலர் நடந்தார் இங்கே
 தேடிவந்த தாதியர்கள் கண்டு [illegible] பணிந்தார்
வெற்றிமயிலோனன்பு கொண்டு கோயி[illegible]
 மேவியதெய்வானையையுங் கண்டே[illegible]ரேசென்று
மங்கையரே யெனைத்தேடுவானேன் நம்ம
 வள்ளியம்மைதன்னுடையகோவிலுக்குப்போனேன்
செங்கமலமாதேயென் கண்ணேயிப்போ
 தேடினதுமென்னவகை சொல்லாயோ பெண்ணே
தெய்வானையென்றூர் துணிந்து அந்த
 தேவிசெவேள்பாதமலரடிபணிந்து
வைபோகமான வடிவேலே உடைய
 மணவாளா உமக்குநிதே மிதுதானேவலே

இளையாள் மேலிருக்கிற பாசஞ் சுவாமி
யென்பேரிலேனில்லை யும்க்கு விசுவாசம்
அழையாத விருந்தோ நீங்காணும் வள்ளி
யவள்மனைக்கு நிதம்வலியப் போகவோவேணும்
முழுக்கவே யிப்மாலே யேச்சே சாதி
முறைதவரிக்குறவருட சம்மந்தமாச்சே
இழுக்கானசாதியிலேகி பாலே
யிட்டாலுமேன்மையது கருவாரோ யோகி
அடிக்கடி நீரவள்மனைக்குப்போனுல் மெத்த
வளக்களிப்பாக சொல்லுவாளானுல்
குடிதனி லுயர்நதவளுமில்லை வள்ளி
குறவர்குலமானதால் சொன்னேனென் சொல்லே
நிசமென்று நீரெண்ணுவீரே உமக்கு
நேர்ந்ததுவும் வள்ளியுட மோகம்தவீரே
அசையாமலானந்தமீறி வள்ளி
ஆசைகொண்டுபோசுகிறீர் நானுமக்குப்பாரி
யாகிநானேடுத்ததென்னகோட்டை புவியில்
அறியாரே நீரெனக்குத்தேடிவருந்தேட்டை
தேகியெரு வாண்டிபோலானீர் சுவாமி
தேவியவள் வள்ளிதினை பாவுதிங்கப்போனீர்
திரிபுவனையருள்பெற்ற பாலா உமது
சித்தமதுயெப்படியோ கதிரைவடிவேலா
அரிமருகரே யென்றுரைக்க யெங்க
ளாறுமுகன் சொல்லுவார் தெய்வானை மெய்க்க
மானேநான் உன்வருதிபெற்றேன் பின்பு
வள்ளிதன்னை மாலையிட்டு கூட்டிவந்துவைத்தேன்
தேனேயென்மேற்பிழைக ளில்லை உனக்கு
தெரியாதோ வீணுவில் பேசுவதுதொல்லை
கோவிலுக்கு நீபோடி யென்று யெங்கள்
குமரேசன் சிம்மாசனத்திலே யொன்று
சேவலொரு கையினிலிருக்க யெங்கள்
சித்திரவடிவேலவருமே கொலுவிருக்க

சூடதீவாராதனைக்கி வந்து
    சூழ்ந்தார்கள் கோடானு கோடியன்றைக்கி
அடியவர்பணிந்து துதிபாட கதிரை
    ஆறுமுகன் மீதினில் கவிமாலைசூட
சிம்மாதனத்திலிருக்க வெங்குஞ்
    ஜெயஜெயென வந்தார்கள் சூழவேபெருக்க
அம்மாபரஞ்சோதி பாலன் நல்ல
    அன்புடன் னருளுவா ராறுமுகவேலன்
துன்பவினைய ணுகாமல்த்தானே திங்கள்
    சுகமாக வாள்வீரென் றெல்லவர்க்குந்தானே
தென்கதிரை வேலாருளாக வந்த
    தேவர்வளு மனிதர்களுந் தங்கள்பதிக்கேக
சித்தர்களும் வந்துநிதம்பணிய யிந்த
    செந்தமிழ் தனக்குதவி செய்சுப்பிரமணிய
கர்த்தனருளாலே குறைவில்லை ஆருங்
    கதிர்காமமென்றாலும் வறுமைகளுமில்லை
தேவர்களும் முனிவர்களும் வாழி யெங்கள்
    திருமாலு மயனாலு முமையாளும் வாழி
நாவலரும் பாமலரும் வாழி வள்ளி
    நாயகன் மேற்கவியி தென்றாலும் வாழி
புள்ளிமயில் வடிவேலும் வாழியிந்தப்
    புவியெங்கும் நகரத்தார் புகழ்பெறவே வாழி
வள்ளிதெய்வானையுடன் மேவி யோரி
    வாழ்வுபெறுங் கதிரேச றென்றுளும்வாழி

கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பு.

முற்றிற்று

உ

சிவமயம்

கதிர்காமத்து எசல்.

சீர்வளருங்கதிரை நாதன்மேற்சிந்துபாடச்
சித்திவினாயகனை யெண்ணியே-யாலே
சத்திசிவனைத்துதி பண்ணியே

சத்திசிவனருளும் வெத்திவேலவர்மலர்த்
தாளினை தன்னைமறவேனே-கந்த
வேலெனுமெங்கள்முருகோனே

கோனெனுமிந்திரனுந் தேவருந்துதிசெய்யுங்
கும்பன் குருவைப்பணிந் தேத்த-வெகு
யின்பமுடனேகதை வாழ்த்த

யின்பமுடனேவரு மன்புள்ளதோழியரே
யெங்குலதேவனருள் சேரும்-இந்த
தென்கதிர்காமமதைப்பாரும்

தென்கதிர் காமமென்றால் யெங்கும்பிரகாசமாகச்
சேவல்க்கொடி துலங்கு தேதையா-இந்த
மாவளமாநகரின் மீதையா

மாவளமானயித்தப் பூநகர்தன்னில்வள்ளி
மங்கைக்கிசைந்தமுருகோன் பெண்ணே-வேல
ரிங்கேயிருக்கிறார்தான் கண்ணே
இங்கேயிருக்கிறவர் செங்கைவேலவரென்றால்
அந்தமதகரிமேல்ப் பாரையா-மேவி
யந்தாபவனிவாற தாரையா
அந்தாபவனிவரும் கந்தன்பன்னிருகையன்
ஆனைமேலேறிவருவோரடி-தேவர்
சேனைசேனாதிபதி தானடி
சேனாதிபதியிவ ரானையின்மேலேறிக்கொண்டு
தெருவில்பவனிவரும்வேலனை-வெகு
அருமையாயீன்றவளார் வேலனை
அருமையீன்றவளுந் திருமாலுடன்பிறந்த
ஆத்தாளே யெங்கள்பரமேஸ்வரி-கையிலே
காத்தாளே மங்கைமங்களேஸ்வரி
காத்தாளேசெங்கைவேல் ஞத்தாளிவளென்றீரே
கயிலாசநாதர்க்கிவளாரு-யெனக்
கொயிலாக சொல்லுமதுசீறு
ஒயிலாகயீஸ்பரியுங் கயிலாசநாதருக்கு
உத்தமிசொந்தமனையாளடி-வாலே
சத்திசிவனென்பார்கள் கேளடி
சத்திசிவனையவர் பெற்றிடும் ரதிமதன்
தான்வந்தெதிர்த்ததென்னசீரையா-சிவன்
ஏனவர்தன்னை யெரித்தாரையா
ஏனெரித்தாரென்றுயே மானேயுடையவர்மேல்
யேதுக்குப்பாணம்மதனெய்தான்-சிவன்
வாதுக்கனலாகவேதான் செய்தான்
வாதுக்கெதிர்த்துவந்த போதுவிஜயன்வில்லை
வாங்கிச்சிவனையடித்தே வைதான்-சிவன்
தாங்கிவருளவர்க்குயேன்செய்தான்
தாங்கினதுதவத்தா லோங்கிய பார்த்தனெனும்
தானேபொறுத்தாரருள் சிந்தையார்-இந்த
ஆனைமேல்வாறகந்தன் தந்தையார்
ஆனைமுகமும்பெரும் பானைவயறிலங்க
அந்தாயிருக்குறாரே பாரையா-ஒரு
தந்தமிலங்கியவராரையா

தந்தமது துலங்க வைந்துகாமிலங்கத்
 தனியேயிருக்கிறவர் தான்பெண்ணே-வள்ளிக்
 கினியகுமரன் தலையோன் கண்ணே
இனியகுமரனையுங் கனிவாய்வளர்த்தெடுத்த
 வீசனுக்குயிந்தப்பிள்ளை யேனோ-தந்தி
 வேஷமெடுக்க விதிதானோ
வேஷமெடுக்கக்கண் டேசியவ்வள்ளியஞ்சி
 வேலனையுங்கந்தனைக்கொண்டாடினாள்-ஒரு
 தாழ்வன்றிமாலையிடக் கூடினாள்
தாழ்வன்றியேபுவியில் வாழ்வுமிகுந்தகந்தன்
 சங்கையில்லாமல்கெஞ்சிநேசே-குற
 மங்கையைக்கூடிக்கொஞ்சினாரே
மங்கைகுறவருட சங்கையல்லடிபெண்ணே
 வந்தபகவன்முனிவேண்டி-ஆதி
 சொந்தமாய்ப்பெற்ற வள்ளிதாண்டி
சொந்தமாய்வேலனுக்கு மிந்தவள்ளிக்குமுன்னே
 சூட்டவில்லையோ பணமாலை-திருப்
 பூட்டவில்லையோ புவிமேலே
பூட்டவேதெய்வானையைக் கேட்டுமுன்னாளையிலே
 பூமணஞ்செய்தாரடிவேலன்-ஆழி
 வாமனன் தங்கையருள் பாலன்
வாமனனேமஞ்செய்து நேமகமாய்மாலையிட்டு
 வந்தவர்வட்டக்குடைமின்ன-யிந்தத்
 தந்திமேலேறிவாறதென்ன
தந்தியிலேறிவார திந்தத்திருவிழாவின்
 சங்கையதுதாண்டி கண்ணே-சுவாமிக்
 கிங்கேவளமையிது பெண்ணே
இங்கேவளமையென்று லெங்கும்பகலைப்போலே
 யிருபுறமும்சனங்களேந்தியே-கொண்டு
 வருகிறதீபமென்ன காந்தியே
காந்தியுடனேகையி லேந்திக்கொண்டாடிச்சிலர்
 கற்பூறதீபமதைத்தாண்டி-வாரூர்
 சுப்பிரமணியனுக்கே தாண்டி
தாண்டியுபசரித்து வேண்டியதர்மஞ்செய்ய
 சத்திரங்கட்டிவைத்த தாரையா-வேலை
 சித்திரமான திதைப்பாரையா

சித்திரமானவன்ன சத்திரங்கட்டிவைத்தோர்
செந்தமிழ்சேர் நகரத்தாரடி-வைத்த
நந்தவனத்தைச்சுற்றிப்பாரடி
நந்தவனமும்வைத்து சொந்தமடங்கட்டிய
நகரத்தாரென்றாலவர் யாரு-அவர்
புகழ்பெற்றிருப்பதெந்தவூரு
ஊரெனும்பாண்டிதேசத் தாரெனும்பேர்புகழ்ந்து
ஓங்கியதொண்ணூற்று ராரடி-வெகு
பாங்குள்ள நாட்டுக் கோட்டையாரடி
நாட்டுக்கோட்டையாரென்றால்வாட்டமில்லாதலங்கை
நாட்டுக்குவந்தவகையேதையா-புகழ்
தீட்டும்நகரத்தார்கள் தானையா
தானையாவென்றுசொன்ன மானேகொழும்பினிலே
சந்தோஷமாகவேயா பாரமும்-செய்ய
வந்தவர்களிவரென் னேரமும்
என்னேரமுங்கொழும்பில் சொர்ன்னவியாபாரஞ் செய்
இந்தக்கதிர்காமத்தை நாடியே-யிவர் [தால்
வந்ததென்னபுகழ்கள் பாடியே
பாடியேவேலெடுத்து ஆடிக்கொண்டாடிமாதப்
பௌர்ணைக்கேவருவாரடி-யிங்கே
வருஷங்கள்தோரும்வெகுசீரடி
வருஷங்கள்தோருமிங்கே வருவாராஞலுஞ்சொந்த
மானகர்க்கேகினலபோதுகாண்-யிங்கே
தான்வேலெடுத்துவார தாருகாண்
ஆருகாணென்றாய்புக ழேரும்புதுக்கணக்குக்
காகவந்தநகரத்தார்கள்-வெகு
சேகரமாகவருவார்கள்
சேகரமானகன யோகரெனுமிவர்கள்
செல்வமிகுந்தவரோதானும்-நல்ல
கல்விமிகுந்தவரோ காணும்
கல்வித்திறமையுண்டு செல்வமகிமையுண்டு
கந்தனருளைப்பெற்ற பேருக்கே-வெகு
விந்தையா நாட்டுக்கோட்டையாருக்கே
நாட்டுக்கோட்டையாருக்கு தீட்டும்புகழ்படைத்த
நகரத்தாரென்றிவரைத் தானையா யெங்கும்
சகலபேர்களும்சொல்வ தேதையா

சகலயாபாரதர்மஞ் சகலதிருப்பணியும்
தவருமற்செய்துவந்ததகிஞல்-புவியி
லிவரேநகரத்தாரென் றேருதிஞர்
இவர்களேப்போலனேகர்யெவ்வளவோதர்மஞ்செய்தார்
யேனேயோகாணுமந்த நாளில்லே-அப்போ
தானவர்க்கந்தபே ரேனில்லே
பேர்புகழ்சரிதைகிருக்கை நேருங்குக்னருளும்
பெற்றதிஞல்நகரத்தாரே-யென்று
யெத்தலத்திலு முரைத்தாரே
எத்தலத்திலும்புகழ் பெற்றமதுரைசொக்கர்
யிருக்குங் கோயிலே யெல்லாந்தானேயா-பொன்ஞல்
சிறக்கவலங்கரித்த தாரையா
ஆரென்ருய்பெண்ணேயெங்கும் பேருனதென்மதுரை
ஆலயத்தைப் புதிப்பித்த தாரடி-வடி
வேலனருள் நகரத்தாரடி.
வேலனேப்பெற்ற சத்தி வாலேசிவசாமித்தாய்
மேவுஞ்சிதம்பர நடேசஞர்-சபை
யாவும்புதிப்பிக்கிறதாரையா
புதிப்பிக்கவேணுமென்று மதிப்பித்துகந்துசெய்தார்
புவியிற் புகழ்நகரத் தாரடி-மூகில்கள்
குவியும்தன்மைபோல் கொடையாரடி
கொடையார்கள்தர்மம் செய்ய டையாரோவாணிபத்தி
கூடும்முயற்சியுள்ள வாழ்விலோர்-புகழ்
நாடும்வேதாகமத்தின் கல்வியோர்
நாடுமயோத்திகாசி ராமேஸ்வரம்வரைக்கும்
நகரததார்தர்மம் நிலேநாட்டிஞர்-தித்தியம்
சுபஜெயமங்களத்தைச் சூட்டிஞர்
சூட்டியவர்க்கருளேத் திட்டியவேலவர்மேற்
சொன்னகவி யெங்கும்பிரகாசம்.ஓகோ
மன்னவருமக்கெந்த தேசம்
தேசமென்பதுராசன் சேதுபந்தனஞ்செய்த
சீமான்திருப்புல்லாணி தானடி-தங்கம்
ராமசாமியென்பது நானடி
நானடிக்கடிகந்தநாதன்தனேப்பணிய
நல்லதினங்களெப்பகாணும்-அதைச்
சொல்லநாமிங்கேவரவேணும்

சொல்லக்கேள் சுக்கிரவாரம் சோமவாரங்கள்மாதம்
தோதானகார்த்திகைக்கித்தானடி-வந்தால்
பாதகங்களகன்று போமடி
பாதகந்தன்னைப்பரி காரமேசெய்யுங்கந்தன்
பாதந்தனைப்பணியவேணும் நாங்கள்
ஆதல்கொண்டேவருவோம் காணும்
காணுந்தவமிருந்து கதிரைபதியுகந்த
கந்தன் செந்தூரில்வளர் யோகண்டி-நல்ல
தொத்தமிட்டாடுமயில்வாகண்டி
வாகன் செந்தூரானென்றால் வையாபுரிபழனி
மாமலைமேலிருப்பதாரு-நல்ல
சாமிமலைக்குகந்த தாரு
சாமிமலைமுதலாய் பூமிதனிலுமுள்ள
தலங்கலெல்லா மிவர் தாண்டி-மேவி
விளங்குங் கதிரைப்பதி யாண்டி
ஆண்டிக்கிவ்வுலகெல்லாம் வேண்டியபதியென்றால்
அத்தலங்களிலெதுகாணும்-இவர்
சித்தம்வைத்திருப்பதெங் கோனும்
சித்தம்வைத்திருப்பது முத்தரெனுவடியார்
சிந்தைவிட்டகல மாட்டார் மாயன்
செந்திருவாள் கதிரை நாட்டார்
நாட்டாரடியவர்மேல் நாட்மாயிருந்திட்டால்
நாட்டுப்பதிகளில்செல்வாரோ-நாமும்
கேட்டவரங்கள் தருவாரோ
கேட்டவரந்தருவார் நாட்டுப்பதியில் செல்வார்
கேசவன் தருமருக ஞர்கேயெண்ணி
வாசமாய் நம்பிவந்தோர்க்கே
வாசமுடனே கதிரேசனைத் தொழுதிட
வாருமையைாபுகழ் வாழி-யினி
கூறும்ஜெயமங்களம் வாழி
வாழிகதிரேசனும் வாழிவள்ளிதெய்வானை
வாழியடியவர்கள் வாழியெங்கள்
மேழிக்கொடிக்குலமும வாழி

கதிர்காமத்துயேசல்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கதிர்காமக்கும்மி,

சீர்வளம்பெற்ற குயில்கூவும் நல்ல
தென்கதிர்காம மதில்மேவும்
ஆறுமுகன் கதிரேசனின்மேலெங்கள்
அன்பாகொண்டாடிய வாசனின்மேல்
மங்களஞ்சேரும் கும்மிபாடவந்து
மாணிக்கப்பிள்ளையார் காப்பாட
சிங்கத்திலேறிய பூரணியேயெந்தன்
செந்தமிழ்க்கேயருள் நாரணியே
சுந்தர நீரணி ஆறு முகன்மீதிற்
சொல்லுந்தமிழுக்கு நாலுமுங்கள்
சிந்தைக்கிசைந்தவேளை வாழ்த்திக்கவி
செப்பும் புலவர்களைப்போற்றி
சந்தோஷமாய்கும்மிப் பாட்டுரைக்கக்கந்தன்
தையல்தெய்வானையு மேசிரக்க
வந்துதவி செய்ய வேணுமம்மா நானும்
வாழ்த்துகவிமாலை பூணுமம்மா
கந்தன்கதிர்காமவேலனேபுவி
கார்க்குமறைபுகழ் லோலனே
யெந்தனுக்கேயனு கூலனேதொழு
தேத்திப்பணியவும் சீலனே
மங்கயரெல்லோரும் வாருங்கடியிந்த
மாணிக்கக்கெங்கை நீராடுங்கடி
சிங்காரமாய்ப்பணி பூட்டுங்கடி முகம்
சிறந்தகுங்குமந் தீட்டுங்கடி
கூந்தலுக்கேமலர் மாலைகட்டிநல்ல
கோலவர்ணப்பட்டுச் சேலைகட்டி
சேர்ந்திணையாகவே பாடுங்கடிகந்தன்
சேவடிபோற்றிக் கொண்டாடுங்கடி

ஐயமில்லாமலே நாடிவந்தயிந்த
ஆறுமுகன்பதிதேடிவந்த
சேயிழைமார்களே வாருங்கடிகவிச்
சிறப்பைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி
ஓடியசெந்தமிழ்ப் பாடிடவேயிந்த
ஊர்வளஞ்சொல்லக்கொண்டாடிவே
யேதுபிழைகளிருந்தாலும் சுவாமி
யேழைக்கிரங்கி யெனையாளும்
ஆறுமுகனென்று பேருடையானெனை
யாளும்கதிர்காமவ் வூருடையான்
சீறுடையானவடி வேலுடையான்வெகு
சித்தர்கள் போற்றியேகாலுடையான்
சத்திக்குகந்த மகன்தானேயிவர்
தந்தையுமுக்கண் சிவன்தானே
யெத்திசையும்புகழ் மால்மருகன்றனை
யேத்திக்கொண்டாடலாம் வாருங்கடி
வாசம்புகழ்கதிர் காமத்திலேமழை
மாரிபெய்யவுஞ் சந்தோஷத்திலே
ஆசைமிகுந்துழ வேத்தினர்சென்னல்
அள்ளியவலெங்கும் தூத்தினர்
சென்னல்களெல்லாம் விளைந்திருக்குமெங்கும்
சிங்களநாடுமகிழ்ந்திருக்கும்
கன்னல்கழைத்தெங்குமுத்தினும்பூங்
காவுகளெல்லாம் வளர்ந்தோணும்
மாவுங்கொய்யாவு மடர்திருக்கும்புன்னை
மரம்பிலாவுந் தொடர்ந்திருக்கும்
கூவுங்குயில் மயில்கூட்டமும்வெகு
குஞ்சரங்களெங்கும் நாட்டமும்
கானகத்தில்மயில் சொம்பவடிபுலி
காடிமான்மரை கும்பலடி
வானரங்கள்விளையாடு வதுமெங்கும்
வண்டுகள் கீதங்கள் பாடுவதும்
மாணிக்கக்கெங்கையா ரோடுவதும்நித்தம்
மாதவர்வந்துநீ ராடுவதும்
காணிக்கைகொண்டு வருவாரேகதிர்
காமத்தைநோக்கி வெகுபேரே

வீதியலங்கார மெத்தவடியிதில்
 யேவுஞ்சனங்களும் சுத்தமடி
சோதிமயமான கோபுரமுங்கோவில்
 சூழ்ந்த திருமதில் தாவரமும்
குமரன்கோவிலிலங்குது பாரிதில்
 கொட்டியமேள முழங்குதுபார்
அமரர்கூடிய கூடமும்வள்ளி
 யம்மைதெய்வானைக்கு மாடமும்
என்னசொல்வேன்கதிர் காமத்தின்கோவி
 லிலங்கியவலங் காரத்தின்
சன்னதிகாவலும் சிங்கலவர்கோவில்
 ஸ்த்தானிகராவதும் சிங்களவர்
தன்னகமெங்கிலும் சிங்களவர்கோவில்
 நாட்டியக்காரரும் சிங்களவர்
மன்னனரசுக் குருத்தவர்கள்விட்ட
 மானிபங்கள்ரெம்பப் பெற்றவர்கள்
புத்தமதத்திலுகந்தவர்கத்தன்
 பூசையில்நித்த மிருந்தவர்கள்
நித்தமும்சிங்களவர் கூடுவதுமிவர்
 நேர்ந்துபணிந்துகொண்டாடுவதும்
தெய்வானைக்கேத்த மலர்கள்கொய்வார்பர
 தேசச்சன்னியாசின் பூசைசெய்வார்
வைபோகமிப்படி யுள்ளதடிஸ்தல
 மகிமையைச்சொல்ல நல்லதடி
யெண்டிசைதோறும் புகழ்வாசன்கொழும்
 பெங்கும்சிறந்தகதிரேசன்
கண்டியில்மேவிய தீரனடிகந்தன்
 காலாயுதகொடி வீரனடி
செங்கைவேல்வில்லையும் பெற்றவண்டி அந்த
 தென்னிலங்காபுரி மெய்த்தவண்டி
சிங்காரமாகில வேலனடிஅவர்
 சிறப்பைநான்சொல்லக் கேளுங்கடி
சிறப்பைச்சொன்னவரேகாணும் அந்த
 தென்னிலங்கை யென்பதுதானும்
யிருப்பதெந்தவிடங்காணும் அதற்
 கெப்படிப்போனால் தடந்தோணும்

கண்டிகொழும்பு மிருப்பதெங்கே யிந்த
 கார்க்கடல்மத்தியில் தீவுமிங்கே
உண்டானகாரணந் தானுமையா அந்த
 உண்மையைச்சொல்லவும் வேணுமையா
சொல்லுகிறேன்கேளடி மின்னுளேதேவர்
 சொன்னசபதத்தால் முன்னுலே
வெள்ளவேமாருதம் விசையிலேதள்ள
 மேருமுடிந்தத் திசையிலே
வந்துவிழுந்த யிடமாச்சுயிந்த
 வாரிக்குமேலே திடலாச்சு
உந்திக்கமலத் துதித்தவருங்கண்டு
 உள்ளத்திலெண்ணி மதித்தவரும்
எழுசுற்றுக்கோட்டை யாக்கியேயிதற்
 கிலங்கையென்னும் பேர்தாக்கியே
ஆளுமென்றுபண நற்பாலேசொல்லி
 ஆண்டகுபேரனுக்கிப்பாலே
ராணுவத்தோடே ஜெயம்பூண்டான்மன்னன்
 ராவணன்றென்னிலங்கை யாண்டான்
போனதிரையதா யுகத்திலேவந்த
 பொற்கொடிசீதையை வனத்திலே
கண்டுசிறையெடுத் தோடிவந்தான்ராமன்
 கவிப்படையுடன் தேடிவந்தான்
நின்றுகடலேக்கண்டே நினைத்தான் அந்த
 நேரம்வருணனையு மழைத்தான்
சீதையினுலே மனமுகந்துராமன்
 தெர்ப்பசயனமதிலிருந்து
ஆதிசேதுவெனப் பேர்பொருதிக்கன்னி
 யாகுமரி யெல்லேக்ண்டுறுதி
பரப்பிலேபத்துயோசனையாய்க்கவிப்
 படைமலைகொண்ட தற்கிணையாய்
உரத்துயோச நூறுமட்டும் அணை
 உண்டுபண்ணிலெங்கைக் கோட்டைமட்டும்
நடந்துலெங்கையை கண்டபின்புராமன்
 ராவணனைக்கொன்று சென்றபின்பு
அடர்ந்தராட்சதக் கும்பழியத்தில்
 வணைசிதருஞ்டு தான்மஞறய

ஏன்னாலிலங்கையைச் சீராக்கிதவப்
பெருமையால் கொஞ்சம்பேராக்கி
அன்னாள்விபூஷண னாண்டுவிட்டார்பின்பு
அண்டருலகத்தைச் சார்ந்துவிட்டார்
நாட்டமுள்ளகயற் கண்ணாளேலெங்கை
நகரம்நாள்சென்று பின்னாலே
கோட்டையழிந்து கடலாச்சுயிது
கொஞ்சமாய்த்தீவிங்கேயாண்டாச்சு
அப்பாலித்தீவு சீரில்லாமல்யிதில்
ஆளவொருவரு மில்லாமல்
ஒப்பாதகாடு மலையாச்சுபெரி
யோர்களுலாவு மிடமாச்சு
நயமிகுந்த பெருங்காடுவெகு
நாளாயிருந்ததின்பிற்பாடு
யியக்கரென்றொரு ராட்சதனும்யிதில்
யிருந்தரசிட்டான் யேச்சவனும்
நத்தியேநாயர் சிலகாலமேல்
நாட்டையாண்டு வருங்காலம்
புத்தரும்வந்திதில் நாடினார்சிலர்
புத்தமதத்தைக் கொண்டாடினார்
திசைபுகழ்வங்கதேசாதிராசன்
சிங்கவாகுபெற்ற ஞாயாதி
விஜையராஜனும் வந்தாண்டிபூமி
விஸ்தாரங்கண்டு மகிழ்ந்தாண்டி
தலைமன்னாரென்று கோட்டைகட்டிராஜன்
தப்பனை நாடென்று கோட்டைகட்டி
சிலைவலியைக் கொண்டாடக்கண்டு
தென்ன னியக்கர்கள்கூட
செப்பமுடனிதை யாள்வந்தான்வங்க
தேசத்ததிபன் மகனிவன்தான்
அப்பாலித்தீவுக் கரசராடிவந்து
ஆண்டவர்கள் வெகுபேர்களடி
வங்காளர்சிங்காளர் வெள்ளாளர்யிந்து
மதசமயத்து வல்லாளர்
யிங்கேவந்துகுடி யேறினார்யிதற்
கிசைந்தரசரு மேறினார்

சிங்களப்பாஷையு மேலாச்சுயிதில்
சிவசமையமு மூண்டாச்சு
மங்கையரேசில ராஜாக்கள்புத்த
மதசமயத்தை மேலாக்க
பாண்டிசேரசோளத்தீர்களும்வந்து
பட்டமாண்டமா வீரர்களும்
வேண்டியகோட்டைகள் கட்டிக்கொண்டார்மதம்
வேறுசெய்யச்சண்டை யிட்டுகொண்டார்
பாவையேயெங்கும் நகராச்சு நல்ல
பாருலகத்திலே பேராச்சு
மேவுஞ்சிவஸ்தல மெத்தவுண்டு அந்த
விஸ்தாரஞ்சொல்லவு முத்தியுண்டு
உன்னிதமான மலையுமுண்டுயிதி
லோங்கும்சிவனடி பாதமுண்டு
முன்னீஸ்பரம்வெகு முக்கியமாம்அதில்
மூலகணேசன் சிலாக்கியமாம்
கேட்டவர்க்கேயனு கூலமாம்திருக்
கேஸ்புரவமன்றொரு தானமாம்
நாட்டமுள்ள நகு லேஸபுரமாம்சிவ
நாதர்க்குகந்தகோ ணேஸ்புரமாம்
தண்டேஸ்புரம்வெகு தகுதியாம்ஐயம்
சாத்தாக்கோவிலொரு பகுதியாம்
எண்டிசைமெய்த்த குமாரபுரம்புக
ளிலங்கும்சந்திரசே கபுரம்
கண்டவர்மெய்த்த மாவிட்டபுரமான
காத்தரால்செய்த தனேகபுரம்
தொண்டர்துதிக்கும் தலங்களிதாம்பின்னம்
தோணுதிருப்பதனேகமதாம்
ராமேஸ்புரமிதைச் சேர்ந்ததடிமுன்னே
ராமனுதனுலமைந்ததடி
பூமிக்குறித்தான மன்னர்மெத்தபட்டம்
பூண்டரசிட்ட நகரமெத்த
கண்டியென்றும்கோட்டைக் காடிதென்று நல்ல
கழனிநீர்கொழும் பூரிதென்றும்
அண்டியஊரெல்லாம் கட்டடமாம்கோட்டை
அனுராசபுர பட்டணமாம்

முத்துச்சாலவத் துறையுமுண்டுகடல்
மூழுகிக்சங்கு குளிப்பதுண்டு
ரெத்தினபுரியென்று ஊருமுண்டுஅதில்
ரெத்தினமணிகள் விளைவதுண்டு
பன்னகாமமதும் பறைநாடாம்யாழ்ப்
பாணப்பகுதி வெகுநாடாம்
இன்னமிருக்கு தனேகமெல்லையிப்ப
யெனக்குச்சொல்லச் சமையமில்லை
கண்டவிடமெல்லா மூராச்சுகோவில்
கட்டியகட்டடம பேராச்சு
திண்டுமுண்டாப்பழி கொண்டார்கள்நல்ல
சிங்களரோடாசாண்டார்கள்
கண்டியையாண்டிடும் வீரதுங்கன்யிதில்
கட்சிவிக்கிரம ராஜசிங்கன்
தண்டிகையேறிய சூரர்களுமிவன்
தலைமுறைவரை ராஜர்களும்
தொண்ணூற்றுருமுடி மன்னரடி அதைச்
சொல்லுஞ்சரித்திர மின்னமடி
விண்ணவர்கள்மெய்த்திடு மானகரில்யிதில்
மேவியரசிட்ட பேரவரில்
கண்டியரசனும்பின்னாலே அவன்
கட்டடம்காணலாம் கண்ணாலே
வண்டனதியாய்க் காரடிஅவன்
வம்மிஷம்நாயக்க ராஜனடி
அதற்குமுந்திய ராஜர்தொடுக்கட்டி
ஆண்டவிடமெல்லாம் சீருகெட்டு
மதிப்பதாக்கிடந் தோணுமலைக்காடு
மண்டியிருப்பதுந் தானுமே
இங்கிர்தன்வீரத்தில் சூரசிங்கன்யிந்த
இலங்கைநாடெல்லாம் ராஜசிங்கன்
சங்கையுடனர சாளையிலேசீமை
தன்னிருந்தந்த வேளையிலே
சிங்காரக்கப்பலில் பறங்கியேயிந்த
தீவுக்குள்ளேவந்து யிறங்கியே
தங்கச்சிகரம் தனைவகுத்துப்புத்தர்
தாவுங்கழனித் திசையடுத்து

கோட்டையுங்கட்டிக் கொடிபூட்டியதை
கொழு ம்பென்று சொல்லிபேர்நாட்டி
வெட்டெழுப்பிக்காலிக் கோட்டைகட்டிநல்ல
விஸ்தாரமாந்திர பேட்டிகட்டி
தொட்டதிருக்கோன மாமலையும்அந்த
துறைமுகங்களை யாண்டதையும்
ஒட்டாமல்தள்ளி விரைவாகிவந்து
உலர்ந்தாக்காற ருசாராக
ஆண்டுசிலகாலம் விட்டார்கள்பின்பு
ஆங்கிலேயர்வந்து தொட்டார்கள்
வேண்டியதர்மம் நிலைநிறுத்த்இந்த
மேதினியையெல்லாம சீர்திருத்த
கும்பமுனியார்வந்து ஒட்டக்கொண்டார்யிந்த
கொழும்புக்கோட்டையைக் கட்டிகொண்டார்
வம்பானகாட்டயும் வெட்டலுற்ருர்கொடு
வங்காளக்கச்சேரி கட்டலுற்ருர்
கண்டியரசனைத் தெரித்திட்டார்பெருங்
கள்ளர்களைச்சுட்டு யருந்திட்டார்
வண்டிக்கிரோட்டுக ளுண்டுபண்ணிதியில்
மாகாணங்களாய்த் துண்டுபண்ணி
துறைமுகங்களை நேராக்கிகாப்பித்
தோட்டங்களையெல்லாம் சீராக்கி
நிறையயிந்தியாச் சனங்களும்ரேகு
நிறைந்த தீர்வைபணங்களும்
மின்னல்வேகங்கொண்ட தந்திவைத்தார்பேசி
விளம்பும்ஆபீசை முத்திவைத்தார்
என்னசொல்வேனடி மின்னரசேயிந்த
இங்லீஷ்காரர்கள் தன்னரசை
பூட்டிறயில்லையும் நடத்திஞர்யெங்கும்
புகைவிளக்கையும் பொருத்திஞர்
தாஷ்டீகமான கடலலைக்கியூட
தடுக்தணைகட்டியே நெருக்கி
தண்டவாளகூட்சம் வைத்தாரேமலைத்
தண்ணீரைவாவென் றழைத்தாரே
கங்கையும்சிங்கார மூண்டாச்சுவெகு
தாழ்வில்லா வாழ்வுகளுண்டாச்சு

பூமியில்கள்ளர் பயம்போச்சுவெகு
புத்தியும்வித்தையு யேலாச்சு
சாமிகதிரேசன் தன்னருளால்ஒரு
தாழ்வொன்றுமில்லையே தோழிப்பெண்ணே
தாழ்வில்லாத்தன்மை யுடன்வாழும்கவி
சாற்றியமன்னவரே கேளும்
ஆளுங்கதிரேச னித்தலத்தில்வந்த
ஆரம்பத்தின் கதைசொல்லுமையா
ஆரம்பமென்ன புராணத்திலேகதை
அறிந்தமட்டு மின்னேரத்திலே
கூறவுங்கேளுங்கோ பெண்ணுரேவர்ன்ன
கோலவிழிக்கயல் கண்ணுரே
அண்டமெல்லாமொரு தகத்திலேகட்டி
ஆண்டகிரேயதா யுகத்திலே
கொண்டரசாட்சியைச் செலுத்தியேதேவர்
கோனைவெருட்டிடே கொளுத்தியே
பாரவினையாளுக் கொஞ்சாதவெகு
படைப்பெருகத்துக் கஞ்சாத
வீரபிரதாபமிகப் பூண்டமன்னன்
வீரமயேந்திர புரமாண்ட
வாசமுள்ளசுரநாளையிலே அவன்
வந்துபோர்செய்திடும் வேளையிலே
பாசரைவீடு மிதில்தாண்டிகந்தன்
படைபெருக்க மிதில்தாண்டி
குன்றெனும்சூரரைத் தாக்கிஞர்தேவர்
கோனுக்கரசை யுண்டாக்கிஞர்
அன்றுமுதல்கந்தன் வாசமடியிதில்
அன்டர்களும் விசுவாசமடி
காமண்மைத்துனனைத் தொண்டுபண்ணிகதிர்
காமமென்றபேரை யுண்டுபண்ணி
மாமுனிவோர்கள் கொண்டாடிவந்தநம்ம
வள்ளிமணாள னிவன்தாண்டி
மன்னவரேகவி சொன்னவரேயிங்கே
வாருமையா சொல்லக்கேளுமையா
மின்னியேவேலவனை வாழ்த்தமுறை
விளங்கச் சொல்லும்பணிந்தேற்ற

விளங்கும் தீப தெரிசனமும்தவில்
        மேளம்தவண்டை முரசினமும்
முளங்கும்சன்னதி முன்பாகச்சென்று
        மூலஸ்தானத்தைப் பாருங்கடி
மூலஸ்தானந் தெரியாமேசபை
        முன்ஸ்தல மண்டபம்தோணுமே
சீலமிருகந்தன் சன்னதியிலிட்ட
        திறைமறைப்பிங்கே யேதுக்கையா
திறைமறைப்பு வளமையடிகந்தன்
        சேவடிகாண்பதருமையடி
முறைதெரியாத மாணிடர்க்குக்கந்தன்
        முன் மணிவாசலுந் தோணுது
முன்மணிவாசல் கடக்கனுமேசுவாமி
        மூலஸ்தான மடுக்கணுமே
நன்மையுகந்த கதிரேசன் தன்னை
        நானறியவகை சொல்லுமையா
நானுமறிந்தது மில்லையடிசொன்னால்
        நம்புவாயோ எந்தன்சொல்லைபடி
தேனிந்தவழி தோணட்டால்கந்தன்
        சேறுவைகாணமுடியாது
சேருவைகான முடியாவிட்டால்யிந்தச்
        சிங்களவரொனும் ஸ்தானிகர்கள்
ஆறுமுகவனறியாமல் நிதம்
        ஆருக்களங்காரம் செய்வார்கள்
ஆருக்கென்றால்வர்னப் பேளையொன்று அதற்க்
        கன்புற்றலங்காரம் செய்துகொண்டு
பாரியகேட்கமீதேற்றிவீதி
        பவனிவராது மூண்டுமடி
பவனிவந்திடும் பேளையதுயென்ன
        பாவனையாகவே சமைந்தது
அவனியெல்லாம்புகழ்ந் தேற்றபேளைக்
        கருள் நிறைந்தலு மெவ்விதங்காண்
அருள் நிறைந்தது சமைந்தவித்தைவெகு
        அந்தரங்கமிந்தப்பெட்டகத்தை
குறியறிந்து துலக்காவிட்டால்கண்டு
        கொள்ளமுடியாது வள்ளலையே

வள்ளியுகந்திடும் கோவிலுக்குமுழு
வச்சிரதட்டோடு போடாமல்
தெள்ளியமாமணி மேடையெல்லாம்செய்து
செப்போடிட்டது மேதுமையா
செப்போடல்லவே தோழியரேயிது
சிவந்தபத்தரை மாத்தாகும்
ஒப்பாதபுவி மானிடர்க்குயிது
செப்போடாகவே தோணுமடி
செப்போடிட்டதை மாத்தையிலேபின்னும்
சீர்திருத்தவரி சாத்தையிலே
அப்போதங்குள்ள மூலஸ்தானத்தை
அறிந்துகொல்லாரோ சொல்லுமையா
அறிந்ததுண்டைய னுந்தரவால்பண்ணி
பாண்டுக்கொருதப மாத்தினவர்
உரியசுத்தமவுனங்கொண்டு சாம
துகந்தடைந்தவர் கோடியுண்டு
கோடி பேருண்டென்றும் சொன்னவரேகந்தன்
கொழுவில்மகிமையும் சொன்னவரே
தேடிக்கொண்டாடும் கதிர்மலைமேல்கந்தன்
சேருவைச்சேகர மெப்படிகாணே
சேகரமான மலைகளுண்டு சுத்தி
திரண்டிருண்ட வனங்களுண்டு
ஏகமிருக சஞ்சாரமடிமலைக்
கிசைந்துபோனவரில்லையடி
போனவரந்த மலைவளத்தைச்சொல்லிப்
புகழக்கேட்டே னதின்விதத்தை
ஆனலெப்படிப் போனார்போக
லாகாதெவ்விதம் சொல்லுவீர்காண்
ஆகாதென்றது மெய்தாண்டிமுரு
கையனுத்தரவினால்தாண்டி
யேகினலந்தக் கதிர்மலைக்குவழி
யிசையத்தோணுமிருள் விலக்கி
யிசையும்நல்ல வழியுமொன்றீர்முன்னே
யேகமிருகசஞ்சாரமெனறீர்
திசைக்கிச்செல்லாமல் தட்டிடுமோகண்டு
சேரும்படிவழி விட்டிடுமோ

விட்டுவிடாதது மெய்தர்க்கேகதிர்
வேலனுத்தர வானவர்க்கே
தட்டுப்படாது மிருகமெல்லாம்வனம்
தாண்டியேயேறி நடந்திடலாம்
நடத்துகாணுவ தெந்தமலைகந்த
நாதனிருப்பது மெந்தமலை
அடர்ந்தமேளத் தொனிகளுண்டோயங்கே
அண்டர்கள்கூட்டமதிகமுண்டோ
அண்டர்கள்கூட்டமதிகமுண்டு அப்பால்
ஆறுமுகன்சபை யங்கேயுண்டு
கண்டாசைகொள்ளாத மானிடர்க்குசபை
காணவுந்தோணாது தோழிப்பெண்ணே
தோணுதென்றது மெய்யவரும்யிருள்
சூழ்ந்தவனங்கள் கடந்தவரும
காணுதமாமலைக்கேறினவர்சபை
கண்டுதொழாமல் வருவாரோ
கண்டுதொழுவ தெல்லாமலையும் எங்கள்
கந்தனகனக சபைமலையே
தொண்டரல்லால் கண்டபேருமில்லை
அங்கே துடிவயிரவான் காவலடி
காவல்கொண்டமலைச் சார்பினிலேவயங்கள்
கர்த்தன்யவனிப் பதியினிலே
மேவுஞ்சயா தொன்றிருக்கிறதேயதை
விளங்கச்சொல்லு மெனக்குமதை
சொல்லுவேன்கேளு திரைகடந்த யோகத்
துரியாதீதத் துரைகடந்த
நல்முத்துலிங்க சுவாமிக்கடிமுந்தி
ராஜரால்கட்டிய கோவிலடி
கட்டியகோவில்ச் சிறந்ததிலேகதிர்
காமம்சிவஸ்தல மானதிலே
முட்டிவணங்கி முகையதீனென்கிற
முழக்கமிங்கேது சொல்லுமையா
முழக்கமான நபிவமத்தில்வந்து
முத்தியடைந்தன ரித்தலத்தில்
வழக்கமாக முசிலீன்கள் திதம்
வந்துவணங்குந்தின் சத்தமடி

தினஞ்சூழ்கூறியமாபதியில் நல்ல
சித்திரவேலவன் சன்னதியில்
தானமும்தர்மமும் செய்யவென்று அன்னச்
சத்திரம்கட்டினர் தார்காணும்
கட்டியமாமடம்செட்டியடி தர்மம்
கர்த்தரெனும்நகரத்தார்கள்
ஒட்டியபொதிகை யிட்டமைத்தார்புக
ஏழுசந்ததர்மம் மடம்சமைத்தார்
உயர்ந்ததர்மம் மிகுந்தோர்கள்செல்வ
மோங்கும் வைசியகுலத்தார்கள்
இசைந்துவந்தவரைத் தேடியன்னம்
ஈவதுமுண்டோ மனம்நாடி
நாடியதர்மம் மிகக்கொடுத்துகந்த
நாதன்கதிரேசன் வேலெடுத்து
ஆடித்திருவிழா நாளையிலேயிவ
ராண்டுக்கொருதரம் வாரதுண்டு
வாரதுண்டுநக ரத்தார்களென்று
மன்னவரேசொன்னீரின் நகரில்
ஆறுமுகன்கதி ரேசனுக்குயிது
ஆடிதிருவிழா முக்கியமோ
முக்கியமாய்க்கதிர் காமத்திலேசுற்றி
முக்கோணசக்கர வீதியிலே
சக்கரபாணி மருகனெனும்கந்த
சாமிதிருவிழாக் கூட்டமடி
கூட்டமும்பாட்டமும் கொண்டாடும்குடை
கோடிவிருதுகள் நின்றாடும்
நாட்டமுடைய திருநாளில் நிதம்
நடக்குகின்றவளமையென்ன
வளமைமேவுழத்தின் மேல்மிகுந்துகந்தன்
மாணிக்கப்பேழை தனிலுகந்து
கலைதுலங்கிய வீதியிலேவரும்
கந்தன்பவனியைப் பாருங்கடி
கந்தனுக்கொத்த திருநாளிலிந்தக்
காசினியோரும் வரும்நாளில்
செந்தமிழோர்களும் கொண்டாடக்கந்தன்
தேருமேலேறுவ தென்றைக்கையா

தேறுலேறும் வளமையில்லைசித்திர
தேருமிழுப்பது மிங்கேயில்லை
நேருடன் தண்டிகை மீதேறிசுவாமி
நீரருப்பானதைப் பாருங்கள்
தீராறுப்பென்றதும் தோன்றலையேயிப்போ
நீர்சொன்னபாஷை விளங்கலையே
தேருமின்னூட்டு வளமைகளோயிதைச்
சீருடனேசொல்ல வேணுமையா
சீருள்ளமாணிக்கக் கெங்கையிலேசுவாமி
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் செய்யயிலே
நேருள்ளசிங்களப் பாஷையிலேயிதை
நீராறுப்பென்பதும் மெய்தாண்டி
மெய்யானஆறு முகவரொனும்சுவாமி
மேவியவள்ளி தெய்வானையெனும்
தையலர்மேவும் கதிர்காமந்தனை
தான்கண்டபேருக்கு முத்தியுண்டோ
முத்தியுண்டங்கு நினைத்தாலுந்தவ
முத்தர்புகழ்கதிர் காமம்வந்தால்
சித்தியும்முத்தியு முண்டாகும்பிணி
சேராதருள்வார் முருகேசன்
கேசவன்தன்னருமைக் குறியவள்ளிக்
கிசைந்தகந்தன் புகழ்புரிய
வாசமிகுந்த தமிழ்தனைச்சொன்ன
மன்னவரே யுமக்கெந்தவூரு
மன்னர்புகழ்ராம நாதபுரம்சேது
மாநகரம் திருப்புல்லாணி
நன்னயமாகிஊர்தாண்டி தங்கம்
ராமசாமியெந்தன் பேர்தாண்டி
பேரைமுறைமே புகழ்ந்துசொன்ன
பேர்பெறறமானகர் மீதிருந்து
தாருலவுங்கதிர் காமத்துக்கேநீரும்
தானிங்கேவந்த வயணமென்ன
வந்துகொழும்பதனிற்சிறந்துவெகு
வாசமாய்சில நாளிருந்து
கந்தன்பவனியைக கண்ணாலேகண்டு
கைதொழுதேத்தவும் வந்தேனடி

கைதொழுதேத்திய மெய்வாசன்நம்ம
கந்தன்கதிரை முருகேசன்
தெய்வானைவள்ளி மணாளனின்மேலினி
செந்தமிழால்துதி சொல்லுமையா
சொல்லச்செவியுற்றுக் கேட்டவர்க்குவரும்
துன்பமகலுமிப்பாட்டவர்க்கும்
தில்லையெல்லை வல்லத் தாண்டவத்தால்வாலை
தேவிசிவகாமி யின்தவத்தால்
அருள்பொருநதிக பூவாசன்வள்ளி
யம்மைதெய்வானை கதிரேசன்
திருவிழாவிற சிறந்தவராம்கந்தன்
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் தந்தவராம்
தீராநோய்களை தீர்த்தவண்டிசுவாமி
சித்தம்வைத்துநம்மைக் காத்தவண்டி
நாரணனுக்குமருமகனவன்ஜெக
நாதன்செந்தூரு முருகனிவன்
தேவசேனாபதி பதிகாண்டிகூடவும்
சித்திரச்சேவலக்கொடியாண்டி
மூவர்புகழ்கந்தன் சன்னதியில்நின்று
முழங்கக்கும்மி யடியுங்கடி
சிம்மாசனத்தி லிருந்தவரைவளம்
சேர்கதிர் காமமுகந்தவரை
யிம்மானிலத்தவ ரேற்றியஅவ
ரெண்ணிவந்தபடி தோற்றியே
செலுத்தும்வேடிக்கை பாருங்கடிகந்தன்
தீபதெரிசனம் பாருங்கடி
நலத்தில்மிக்கியம் மெத்தவடிகந்த
சாமிக்கிசிங்காரம் நித்தமடி
முப்பத்துமுக்கோடி தேவருக்கும்நல்ல
மூவருக்கும்புவி யாவருக்கும்
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் தானவாக்கும்திரு
நாவலர்க்குமதிசை காவலர்க்கும்
சிங்காரக்கும்மி தமிழ்சிறக்கும்நம்மள்
செங்கைவேலன் கதிரேசனுக்கும்
மங்கையர் வள்ளி தெய்வானையாக்கும்ஜெய
மங்களம்வாழி மிகவாழி

சித்திரவேலாயுதம் வாழிகந்தன்
சேவல்மயிலு மிகவாழி
சத்தியருள்கந்தன் சன்னிதியில்புகழ்
சாமியிடும்பனும் வாழியதாம்

மங்களம்.

ஆதிபரஞ் சோதிக்கும் அபிராமிக்கும்
ஜெயமங்களம்
மாதுவள்ளிதெய்வானைக்கும்வடிவேலவர்க்கும்
சுபமங்களம்
ஸ்ரீருவுக்கும் திருமாலுக்கும் தெய்வதேவர்க்கும்
ஜெயமங்களம்
குருவுக்குங்குமரேசர்க்கும் குறமாதுக்கும்
சுபமங்களம்
மாலருள்பிர்ம தேவர்க்கும் கலைமாதுக்கும்
ஜெயமங்களம்
அலைசூழ்கதிர் காமம்வாழி முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்
செந்தமிழ்க்கவியாளர்க்கும் புவியாளர்க்கும்
ஜெயமங்களம்
கந்தனறு முகன் வேல்முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்

மங்களம்-முற்றிற்று.

கதிர்காமக்கும்மி
முற்றிற்று.

இதில் கதிரேசன்பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு கதிர்காமத்து வசல் கதிர்காமக்கும்மி மங்களம் இவைகள் அடங்கியிருக்கின்றன

